SVARTA HANDEN

ROMAN AF C. F. RIDDERSTAD.

(Forts. fr. föreg. nr.)

Oemotståndligt hade han bortryckts utaf de af denne nästan om hvarandra utkastade förespeglingar och framställningar. Det var honom, som hade han blifvit gripen af ett skydrag. Själfva det fragmentariska och oegentliga i Vauvenards yttranden hade mähända, äfven det, icke så litet bidragit att öfverraska, förvirra och bortföra. Stormen vet ej af någon logik, men det är just därför som den är en storm. Vid anblicken af Marie Antoinette ropade en röst inom honom: land, land!

På en gång erfor han däraf åter liksom en känsla af luga.

Vår andes lika obegränsade som djupa lif äger sin egen inom oss skapande värld. Allt, hvad som ännu finnes äfvan och gestalt för vårt yttre öga, finnes äfven för vårt inre, ehuru väl blott såsom andliga reflexer. Sin, ögat, min Esaias och du skall se äfven dig samma landskap eller samma ensgifning, som nyss behagade eller missbagade dig, man kan väl säga, såsom fotografierade i din själ. Äfven Fersen hade du it sitt öga. Och många af de tider, som han genomlefvat, trädde nu åter fram. Begäret i den yttre världen blifver lidelse, begäret i vårt inre blifver hänförelse. De fysiska nätmanna binda Psyke vid det jordiska; tvingen från dem lefver hon sitt ege. ideala lif. Men ju kraftigare hennes inre åskådning, ju fiere är, desto mera utarfvar hon äfven de ideala elementen inom oss. Vår inre värld är likväl alltid themfullen under samma lagar som vår yttre. Den har sin sol, och allt som äger en sol, äger äfven planeter. Och förefinnes ett soltystem inom oss, så finnas äfven alla de lagar, som villkorligt beherska och betinga världen. Förstånd och förnuft lagstifta där. Divinationsförmågans första villkor är att vi sluta ögonen för hela den materiella värld, som omgifver oss, och helt och hållet uppgå i den, som utesluttande förefinnes inom oss själfva.

Grefve Fersen hade uppgått i den.

I tiga riktningar af hfvet höjer man sig med ropet och midkten af land; man vill äfven komma i land, man vill landstiga och känna sig på fast mark.

Allt ifrån Fersens inträde i rummet hade det blifvit så besynnerligt inom honom. Den luft han inandades, nästan berusade, och de erinringar, hvilka liksom dröombilder började kretsa omkring Marie Antoinettes bild, blefvo allt mer och mer lefvande. Och icke dess mindre sväfvade likväl vid deras sida en mörk skugga liksom gäckande. De tankar eller föreställningssätt, som Vauvenard så lidelsefullt och rapsodiskt framkastat, blandade sig förvirrande och oredigt om hva andra. Av döko ljusbilder upp, av försvunno de i mörker, än skymtad liksom en hvit hand fram — han tyckte att det var Marie Antoinettes, än åter, han en svart hand han tyckte att det var Vauvenards, än framtrollade den ena handen taflor af den mest växlingsrika prakt, än försvunno de såsom ruiner berörda af den andra. Så sväfvade föreställningarna inom honom, än hit och än dit.

Den lilla flaskan, som Vauvenard stalt på bordet, glänste så klart. Den arom, han inandades, doftade så bedöfvande. Det svärmeri, som bemäktigat sig honom, var icke mindre fantastiskt inverkande. Kanske mer o medvetet än medvetet grep han efter flaskan. Innehållande endast några droppar, tömde han den på en gång. Knappast var det gjordt, innan han sjönk ned i en närs stående karmstol.

Gifves väl någon, som icke understundom vandrat i drömmarnas oändliga riken? Helt säkert ingen. Utan att något af den materiella världen äger minsta förbindelse därmed, hvälfva och utveckla sig dessa riken i skönhet och prakt, i form och färg, i konst och natur, i godt och ondt, i glädje och sorg, i himmel och jord alldeles så som det sker i den materiella. Drömmarnes fenomenvärld äger ingen verklighet, säger man, men densamma är icke desto mindre en återspegling af verkligheten själf, och måste äga en ideel verklighet i samma mån den troget återgifver förebilderna. Det är sant, att den icke äger någon sådan i den betydelse verkligheten i och för sig äger; men äfven kan väl bestrida den verklighet, som drömmarna, oafsedt all materiell skrud, dock äga i och för sig? Saknå drömmarna kanske verklighet inför ditt inre öga? Sannt är visserligen att hela den drömvärld, hvari du så underbart stundom försättes, endast består af luftbilder, framkallade mähända företrädesvis af din fantasi, men icke dess mindre lefva och röra de sig, framträda och försvinna de lika fullkomligt som företeelserna i själfva verkligheten. Hela ditt andliga väsen bearbetas jämväl, lika mottagligt af drömmarnas inverkan som af verkligheten omkring dig. Du hänföres och du tillintetgöres, lika känslig för alla växlingar af glädje och sorg; du lefver samma lif som här och besjälas af samma föreställningssätt, och ändock hur annorlunda! Oberoende af både tid och rum, förflyttar dig drömmen icke blott tillbaka till din egen ungdom, utan hvarthän dess mägtigt underbara trollspö vinkar eller bjuder. Och detta skulle sakna all betydelse för oss, sakna allt inbegrepp i den begäfning en högre forsyn förlänat oss, endast vara en värdelös egenskap, förandrdt af ett sjukligt sinne eller dålig mage? Vi tro det icke. Bland gåfvor, som en högre makt gitvit åt människan, är drömmen äfven en. Lika mycket hvilken psykisk egenskap inom oss, som framkallar den, som väcker och underhåller den, alltid — erkännom det — måste en sådan inre egenskap förefinnas. Och skulle vi väl ha blifvit begäfvade därmed utan mening och ändamål? Ännu en gång, vi tro det icke.

Drömmar rinna som strömmar.

Drömvärlden vidgade för Fersen en storartad utsikt öfver Versailles. Slottet höjde sig längst bort; dess gigantiska massa, bruten i öfverraskande och arkitektoniska former, här och där uppburna af rika pelarrader, belystes i drömmen af den klaraste dag. Nedanför slottet utbredde sig parken. Liksom en oändlig skog läg den där, en skog likväl, hvari man kunde säga att civilisationen, om icke gått vilse, dock, dragande åskådaren an hit och an dit, var vilseledande. Allérna korsade och ringlade sig om hvarandra. Olympens alla gudar och gudinnor hade nedstigit här. I drömmen stödo de ej såsom marmorbilder på sina piedestaler. Lefvande nedstego de ifrån dem. Där stod Jupiter, hållande i sin hand åskviggen öfver världen, här slog Apollos sin lyra; där log en Bacchus, här skymtade en Faun. Fontänerna kastade omkring sig sina glänsande kaskader, och najader och nymfer lekte bland de klara strålarna såsom i ett skimrande silfverrägn. Det var olympisk feenvärld, hvari Fersen befann sig.

Drömmar rinna som strömmar.

Den vackra synen försvann, och på en gång tyckte han sig förflyttad till en aflägsen del af parken. En väg slingrar sig fram. Träd och buskar omgifva den. Han ser en kabriolett, han ser ett ilande, ett skenande förspann, han ser en kvinna däri, ung och tjusande. Tömmarne skötas af en bakom kabrioletten sväfvande furie. In i kabrioletten faller en stråle af guld, omkring den är det mörkt. Hejdlöst går det framåt. En afgrund öppnar sig där framför. Fersen hastar till hjälp. Förspannet störtar till hans fötter. Furien försvinner i skyn. Och han tycker att han böjer knä för den okända, som han räddat.

Drömmar rinna som strömmar.

En nästan oöfverskådligt stor stad omgifver honom på en gång. Det är Paris, som omgifver honom. Ögat sväfvar öfver den storartade utsikten. Palats och kyrkor höja sig, liksom för att skänka den irrande uppmärksamheten lämpliga hvilopunkter. Liksom en praktfullt målad tafla i ett panorama rör sig sceneriet förbi hans blick, och snart är det förbytt till en vidsträckt öppen plats. Det var Ludvig den XVI:s, hvarpå han befann sig. Den nya skådeplatsen föreföll honom, som om stadens hela befolkning varit sammanträngd på den. Millioner hufvuden böljade fram och åter. Liksom satt i rörelse af en storm, dårrade och brusade luften för det allmänna sorlet. Rundt omkring sträckte sig liksom en jättelik ram höga läktare. Allt hvad Frankrika hade högt och lysande fyllde platserna. Såsom en glänsande diamant strålade hofvet i dess midt. Men allt detta så storartadt och underbart praktfulla sammansmälte plötsligt för hans hänförelse i en enda gestalt, i Marie Antoinettes — då han i henne igenkände samma unga kvinna, som han räddat i Versailles. Det var för honom, såsom hade hela himmelen och jorden också på en gång ljusnat. Men icke mindre än trettiotusen raketer sprungo också i detta ögonblick flammande emot skyarne och kastade sitt guld och sina stjärnor ut öfver himmel och jord. I drömmen föreföll det honom, som om hans eget hjärta var den raketkista, hvarur alla dessa brinnande raketer uppstego.

Drömmar rinna som strömmar.

Ett oerhördt skri trängde i detsamma genom hans själ, men det var ej ett jubel, ett glädjens, ett festligt hänförelsens, utan fasans, förskräckelsens, dödens.

I den drömvärld, hvari han befann sig, hade en del af raketerna, liksom ormar af eld, bugtande slingrat sig dels längs marken, dels uppåt läktaren, allt emellan de täta folkmassorna, och flammorna slogo tillhopa öfver allas hufvuden. Från tusentals af de nyss jublande ljöd nu ett dödsskri.

Ifrån en storartadt lysande och praktfull scen hade den förvandlat sig till en förtviflans och förgängelses.

Bland förstörelsens lågor föreföll det Fersen, som om han äfven här såg en furie rasa.

Drömmar rinna som strömmar.

Festligt smyckade rum utbreda sig omkring honom. I kristallkronorna brinna ljusen. Återskenet af dem sprider den renaste glans omkring sig. Fram och åter rörde sig så välbekanta gestalter. Hans hjärta klappade så ungdomsfriskt och varmt.

En framstående artist hade vid denna tid målat Marie Antoinettes bröstbild i midten af en utsprucken ros. Sådan föreväfvade hon också Fersen i den drömvärld, hvari han nu befann sig. Hela hennes omgifning utgjorde jämväl ett hof af endast blommor. Prinsessan Lamballe uppsteg liksom ur en lilja och grefvinnan Polinac ur en georgine. Blomma vid blomma knöt sig på sådant sätt drottningens hela närmaste krets af vänninnor till en krans omkring henne.

En sång ljöd genom rummet:

"Ack hvad jag kände mig hänförd,
Då jag upplog dig i mitt hjärta!"

Kom sången från drottningen? Han trodde sig igenkänna rösten. Var den ämnad åt honom? Han tyckte sig läsa i en blick.

Det var till Lilla Trianon, — Lilla Trianon är beläget ett stycke ifrån Versailles, vid slutet af den s. k. "drottningens allé" och till vänster om den s. k. "stora kanalen". Konungen hade upplåtit åt henne Lilla Trianon, såsom ett för henne angenämt fridhem, där hon någon gång såsom en helt enskild person kunde få andas ut. — drottningens älskling sställe, som drömmen försatt honom.

Drömmar rinna som strömmar.

Ett stort rum vidgar sig på en gång för honom. På midten af golfvet står ett bord, vid hvilket ej allenast Marie Antoinette och hennes kvinnliga krets, utan äfven Ludvig den sextonde jämte flera af hans närmaste hofpersonal tagit plats. Man var sysselsatt med ett hazardspel. Högar af guld ligga här och där uppstaplade. Den ene efter den andre smälter tillhopa under spelets gång. Drottningen tappar upphörligt. Bankören drager till sig den ena insatsen efter den andra. Ett uttryck af smärta och lidande fårar Marie Antoinettes ansikte, hvaremot ett hånleende visar sig i bankörens. Fersen står vid sidan om bordet. Bankören, för honom alldeles obekant, är till yrket en spelare, kallad för att tillhandagå med upplysningar. Fersen riktar sin uppmärksamhet på honom. Omöjligt, han misstager sig icke. Mannen spelar falskt.

Drömmar rinna som strömmar.

Sceneriet har åter förändrat sig. Hela hofvet, alla som deltagit i spelet, själfve bankören, alla hafva försvunnit. I stället för det ljus, som nyss glänste så klart i rummet, härskar ett halfdunkel därinne. I drömmen befinner Fersen sig ensam där. För den syn, som slår hans öga, ryggar han förskräckt tillbaka. En blodig hand är det enda föremål, som ligger framför honom. Under spelet har han med sin dolk fastspikat bankörens hand vid bordet. Blodet strömmar ur såret, och inom kort synes handen helt och hållet svart däraf, men därunder vrider sig handen om, griper hans egen dolk och riktar den med ett hånskratt emot honom själf.

Drömmar rinna som strömmar.

Liksom af en orkan upprörda, skyhöga och brusande, stundom klara och genomskinliga, stundom mörka och skummande vågor, börja drömmarne att bölja om hvarandra fram och åter.

Han befinner sig i en högtidligt smyckad kyrka. Ludvig den sextondes kröning försiggår. All den storartade prakt, som var ej mindre den absoluta monarkien än den katolska hierarkien så egendomlig under det adertonde århundradet, utvecklar sig. Ögonblicket var inne för den högtidligaste och viktigaste delen, efter den tidens uppfattning, af kröningen.

"Ut dominum apostolicum", ljöd det genom de väldiga kyrkhvalfven, "et omnes gradus ecclesiæ in sancta religione conservare digneris. — d. ä. "Att du vid den heliga religionen värdigas bibehålla den apostoliska fadern och alla kyrkans tjänare.

Härunder öppnades "la sainte ampoule" eller den flaska, hvari den heliga oljan förvarades, och själfva smörjelsen föregick.

Det föreföll Fersen, som om der förrättades af en svart hand.

Drömmar rinna som strömmar.

Fersen förflyttades på en gång till abbotstiftet Saint-Remy.

Då han inträder, står äfven här en furie framför honom. Dess dystra ögon stirra fram öfver högaltaret.

I sin svarta hand höll furien den heliga flaskan.

— Kratsch!

Under förbannelser krossas den i detsamma mot stengolfvet.

Oljan flöt som en svart ström rundt omkring.

Drömmar rinna som strömmar.

Helgonen i koren få lif. De korsa sig och höja sina blickar och händer. En besvärjelseform stönas ut af furien, och helgonen kasta sig ned från sina platser. En hemsk akt börjar. Furien störtar in bland helgonen och en allmän massaker uppstår. Nedgjorda och sönderhuggna, staplas ett hål upp af hvad som återstår af dem. Lågorna slå snart tillhopa öfver bålet. — "La sainte Ampoule" sönderslögos och helgonen och relikskrinen sönderhöggos under ervolutionen på Konventets befallning.

Drömmar rinna som strömmar.

Fersen var åter i Verrailles. Han befann sig i ett nästan omätligt stort bibliotek. Han tyckte att det var århundradets eget arkiv. Den innehöll, så tyckte han, de europeiska hofvens och den europeiska politiken förborgade samt den franska konungafamiljens alla hemliga handlingar och papper. Det var världshistoriens pandoraask, tyckte han Hvilka väldiga uppsskakande stormar skulle ej härifrån utgå, ifall inseglet bröts! Förskräckt tryggade han tillbaka. Djupa suckar ljuda. Hvarifrån komma de? Han lyssnar. De komma från rummen ofvanför. Han hastade dit och befann sig i en smedja. Öfverallt rundt omkring ligga verktyg af olika slag. Han tyckte att de arbetade, skötta af osynliga väsen. Det var som om en hel värld rastlöst äflats utan att man såg den makt, som dref arbetet. Ett stort antal lås tyckte han äfven spridda här och där, svårlösta konstlås. De föreföllo honom som gåtor. Att upplösa dem var att lösa gåtor. Begärligt griper han ett af dem. Han ville undersöka det. Nyckeln satt i, men den misslyckade icke att begagna sig af den. Var det arbetets gåta — till hvilken nyckeln finnes för alla — men ändock ingen kan upplösa, utan att förstå själfva arbetet?

Han lyssnade; han såg sig spanande omkring.

De underbara och djupa suckarna fortfara. De förefalla honom som ihaliga och hemska. Suckarne komma från blåsbälgen. Var det arbetet, som suckade? — Som bekant var konungen en ganska skicklig finsmed, därför allt lässmed.

— Du svarta hand, hör han en röst yttra sig, du svarta hand.

Hvarifrån kom denna röst? Han lyssnar åter.

Rösten kommer från något rum öfver smedjan.

Snart stod han äfven där.

En belveder omgifver honom, inrättad på en plattform. — Ludvig XVI hade på här angifvet sätt, vånning ofvanför vånning, anordnat sina enskilda rum. — Konungen sitter i en länstol, vid sidan stor smedmästaren Gamin. — Gamin förrådde äfven konungen. I konungens olycka anklagade han denne för att hafva velat förgifta honom. — hvars smedlärling konungen var. Ett ofantligt teleskop tilldrager sig uppmärksamheten. Gamin ställer instrumentet allt efter konungens vilja med sin från arbetet i smedjan ännu svarta hand.

I drömmen tyckte sig Fersen höra ett samtal dem emellan.

— Genom detta teleskop blickar jag ut genom världen. Intet är mig förborgadt. Jag ser hvad de förehafva i Österrike, Ryssland, England, Tyskland.

— Ser ers majestät äfven hvad som försiggår inom edert eget rike?

— Du svarta hand.

Drömmar rinna som strömmar.

Fersen befinner sig på en landsväg. I hans hand ligga tömmarne till ett spann, dragande en stor vagn, på hvars kuskbock han satt. Det var natt. Det föreföll honom, som hade hela monarkien åkt i vagnen. Hästarne voro: hoppet och fruktan, den goda viljan och rädslan. Var det klokheten, som höll i tömmarne eller den djärfva oförsiktigheten? Lika mycket! Han piskade på, men det gick ej undan så, som han ville. Förtviflan och oro jäsa i hans bröst. Monarkien drogs af krakar till hästar. Tätt efter vagnen följde på sina egna springare några förtrogne. Han tyckte, att allt berodde på framgången. Äfven nu förföljde honom en mörk ande. En furie jagade förbi, ropande inåt vagnen:

— I ären igenkända.

Betagen af förskräckelse, ansträngde han spannet.

Våldsamt ökas farten, strängare hållas tömmarne, vildt börja krakarne jaga framåt, det knakar i vagnens fogningar.

De hastigt omväxlande och vilda feberfantasierna vecklade sig härefter liksom tillhopa. De uppgingo nästan såsom strömoln i hvarandra. Försvinnande aflöste den ena drömbilden den andra. Utan att gifva rum för något verkligt följdentligt, korsade tilldragelserna hvarandra; man kämpar och strider; man sträcker vapen. Vagnen vänder om samma väg den kommit. Furien satt nu på kuskbocken. I skenande fart går det utåan. Vagnen försvinner såsom en sky.

Han hade drömt om konungafamiljens kända försök att fly.

Drömmar rinna som strömmar.

Bergshöjder och skogsdungar, palats och bostäder här och där omkring. Festligt klädda människor sväfva fram och åter. Öfver hela sceneriet utbreder sig det vackraste solsken.

Plötsligt tycker han sig se Afrodite i sin char, dragen af dufvor. I Afrodite igenkänner han Marie Antoinette, ännu blott femton år. Allt log och glänste omkring henne. På en gång öppnar sig en stor festsal, och hon föres dit in. Väggarna, betäckta med brabantska tapeter, äro smyckade med sirater. Marie Antoinette tager plats på en i fonden befintlig tron. Allt, hvad Frankrike har lysande och förnämt, omgifver henne.

Tapeternas bildverk föreställa Jasons, Medeas och Glauces historia. — Göthe beskrifver så den paviljong, hvari man, då Marie Antoinette från Österrike först anlände till Frankrike, emottog henne. Göthe betraktade också anordnandet med tapeterna såsom ett olyckligt vårdtecken.

Framtiden tycktes skimra så lysande och härligt emot henne.

Drömmar rinna som strömmar.

Festsalen växer på en gång ut åt alla sidor. Snart utgör den hela Frankrike. Gestalterna på tapeterna få lif. På ena sidan tyckte Fersen sig se huru Jasons maka, Glauce, ikläd den af Medea skänkta diamantmanteln, kämpade med döden och på den andra deras barn dö vid faderns fötter.

(Forts.)

Lungsotens BEHANDLING BOK Fritt

Denna värdefulla 200 sidiga Läkarbok säger i ett tydligt och enkelt språk, huru lungsot kan botas i edert eget hem. Om nivetat någon som lider af lungsot, katarr, bronchitis, astma eller någon annan hals- eller lungsjukdom eller om ni själf är angripen, så skall denna bok visa eder vägen till återställelse. Även om sjukdomen i edert fall är i ett framskridet stadium, skall denna bok visa eder, huru andra hafva botat sig själfva, sedan alla försäkra medel förfelats, och trodde att de voro fullkomligt hjälplösa.

Skrif genast till Yonkerman Consumption Remedy Company, 1416 Rose Street, Kalamazoo, Mich., och de skola med nöje sända eder per omgående denna bok på Svenska samt dessutom rikligt med medicin som prof på denna nya behandling fullkomligt kostnadsfritt, ty de önska, att hvarje lidande mätta erhålla och begagna sig af denna märkliga bot, innan det blir för sent. Dröj ej — skrif i dag. Det kan betyda edert lifs räddning.

BOYD'S Bröd

Det finnes olika sorters bröd. Försök våra limpor och ni skall känna skillnaden. Våra kunder föredraga dem därför att de äro hälsosammare och hålla sig färska längre än vanliga limpor.

Fråga efter vårt bröd hos eder handlande, eller telefonera så komme rvår vagn.

BAGERI:
Cor. Spence St. & Portage Ave.
Phone Main 1030.

60 YEARS' EXPERIENCE

PATENTS

TRADE MARKS
DESIGNS
COPYRIGHTS &C.

Anyone sending a sketch and description may quickly ascertain our opinion free whether an invention is probably patentable. Communications strictly confidential. HANDBOOK on Patents sent free. Oldest agency for securing patents.

Patents taken through Munn & Co. receive special notice, without charge, in the

Scientific American.

A handsomely illustrated weekly. Largest circulation of any scientific journal. Terms for Canada, $3.75 a year, postage prepaid. Sold by all newsdealers.

MUNN & Co. 361 Broadway, New York
Branch Office, 625 F St., Washington, D. C.

Frittsändes
en paket med
30 eleganta Vy-Brefkort 30

från de skandinaviska länderna och Amerika, samt Jul- och Nyårskort och vor eleganta

FICK-KALENDER

för 1910 med Almanack och Anteckningsbok för hvarje dag i året, samt fullständig atlas öfver Världsdelarna och den öfriga verlden. Allt detta till ett försäljningspris af 85c, sändes **fritt till Enhvar,** som inom 30 dagar sänder oss **50c för ett års** prenumeration på

Svensk Familj-Journal

som utkommer hvarje månad i stort 16-sidigt format, är illustrerad, och innehåller större och mindre berättelser, noveller, dikter, biografier, goda råd för hus och hem, snekdoter osv. osv.

För $1.00 sändes Tidningen ett år samt **30 Vy Brefkort,** vor eleganta **Fick-Kalender och 15 olika romanböcker,** tillen försäljningspris af 10c pr. st.

För 50c får Ni således varor för $1.35 och för $1.00 får Ni $3.00 värde. Begagna detta storartade tillbud och sänd snarast möjligt beställning, emedan vårt upplag af Fick-Kalendern är begränsadt.

Profnummer af ofvannämnda Tidning sändes fritt på begäran. Beloppet kan sändes i Money Order eller frimärken. Till Canada och Europa beräknas 12 cents mera för tidningen. Enhvar som sänder oss 10 namn och adresser på landsmän erhåller tidningen fritt i 3 månader.

C. RASMUSSEN PUB. CO.
720-24 S. 4th Street.
Minneapolis - - - Minn.

Canadas Nordvest

HOMESTEAD-LAGEN.

Alla sectioner med jämna nummer af kronolanden i Manitoba och Nordvest Territorierna, undantagandes 8 och 26, hvilka ej äro upplåtna för homestead eller reserverade som ved-lotter för settlarne eller för andra ändamål, kunna fås som fria homestead af hvilken person som helst, som är ensam hufvud för en familj, samt hvarje mansperson, som fyllt 18 år, till storleken af en kvartsection å 160 acres (omkring 130 svenska tunnland).

Anmälan för tillträde.

Anmälan gores personligen på landkontoret i det distrikt, där landet är beläget, eller om homestead-tagaren så önskar, må han på begäran hos "The Minister of the Interior, Ottawa", "Commissioner of Immigration, Winnipeg", eller hos respektive lokala landkontor erhålla rättighet att låta ett ombud uttaga tillträdesbeviset för honom. En afgift af $10,00 erlägges för tillträde.

Homestead skyldigheter.

Under den nuvarande homesteadlagen skola skyldigheterna fullgöras på följande sätt, nämligen:

1) Genom att minst sex månader bygga och bo på landet hvarje år under en tid af minst tre år.

2) Om fadern (eller modern om mannen är död) till en person som är berättigad att upptaga homestead, bor på en farm i grannskapet af det homestead, som af sådan person upptagits, fylles bofastskyldigheten under tiden före patentets erhållande af sådan person genom att vara bosatt hos sin fader och moder.

3) Om en nybyggare har erhållit patent på sitt första homestead, eller certifikat för utfäendet af sådant patent attesteradt i den ordning, som föreskrifves i Dominion Lands Act, samt erhållit tillstånd för ett andra homestead, uppfylles skyldigheterna under tiden före patentets erhållande genom att vara bosatt på sitt första homestead.

4) Om nybyggaren har sin permanenta bostad på farm, som äges af honom i grannskapet af hans homestead, uppfylles bofastskyldigheten genom att vara bosatt uppå nämnda farm.

Med "grannskap" här ofvan menas antingen samma township eller ett därmed sammanhängande.

Homesteadtagare, som vilja tillgodogöra sig förmånerna af bestämmelserna 2, 3 och 4. måste odla minst 30 acres eller hålla minst 20 kreatur jämte erforderliga stallbyggnader, samt dessutom hafva 80 acres ordentligt inhägnade.

Hvarje homesteadtagare, som brister i att fullgöra homesteadlagens skyldigheter, riskerar att få sitt homestead annullerat och öppnat för nytt tillträde.

Begäran om patent

kan inlämnas vid slutet af de tre åren till den lokala landagenten, underagenten eller homestead-inspektoren. Innan denna begäran insändes, måste settlaren 6 månader förut ge skriftlig notis till "the Commissioner of Dominion Lands", Ottawa, att han ämnar uttaga patent.

Underrättelser.

Nyanlända invandrare erhålla på immigrantkontoret i Winnipeg eller Dominion Land kontoret i Manitoba och Nordväst Territorierna underrättelser om det land, som är öppet för tillträde, och från tjänstemännen kostnadsfria råd och upplysningar samt hjälp för att tillförsäkra sig ett lämpande stycke land. Tydliga underrättelser med afseende på land, skogs-, kol- och minerallagarna samt om kronolanden i järnvägsbältet i British Columbia, erhålles på begäran hos "The Secretary of the Department of the Interior", Ottawa, "The Commissioner of Immigration", Winnipeg, Man., eller af alla Dominion Land agenter i Manitoba.

W. W. Cory,
Vice Inrikesminister.

N. B. — Utom dessa frihemman, hvarom ofvanstående förordning handlar finnes tusetnals acres af bördigt land tillgängligt för arrende eller köp från järnvägarna eller andra firmor.

REDWOODS
MINERAL-VATTEN
— OCH —
LÄSKEDRYCKER

som i fråga om kvalitet ej kunna öfver träffas af andra fabrikat. "GOLDEN KEY" är vårt fabriksmärke.

E. L. DREWRY, BRYGGERI